

bruge, i alt Fald ikke til Priser, som der kunde være Tale om at gaa med til efter de Tilbud, man havde fra Udlandet.

Ogsaa med Hensyn til Langaa Station har Udvalget forbeholdt sig sin Stilling. Jeg haaber rigtignok, at det vil føre til, at man til sidst tiltræder Forslaget, thi hvis man ikke nu gaar til den begærede Udvidelse af Langaa Station, vil hver Dag, der gaar, betyde en Forsinkelse af Silkeborg—Langaabanen. Den kan ikke bygges færdig, end sige tages i Brug, før dette Spørgsmaal er løst. Jeg kan ikke skønne det forsvarligt at udsætte dette Spørgsmaal længere.

Med Hensyn til Køretunnelen under Banen Nord for Nykøbing F. har det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) rettet det Spørgsmaal til mig, hvorledes jeg tænker mig den Tanke realiseret, som jeg — det vedkender jeg mig — i Finansudvalget har henvist til, nemlig at Kommunen betaler det, her er forudsat, men faar Erstatning for det gennem en Værdistigningsafgift. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at dette Spørgsmaal ikke er løst ved det Jernbaneforslag, der er forelagt. Det er heller ikke løst — endnu mindre naturligvis — ved Lovforslaget om Esbjerg Havn, men det er dog den Tanke, som er nedlagt i dette Forslags § 3, jeg ved min Antydning overfor Finansudvalget tænkte paa. Der kræver man til en Statsforanstaltning Bidrag fra Kommunen paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men siger samtidig til Kommunen: „Saa kunne I, hvis I ønske det, faa Erstatning derfor ved en Værdistigningsafgift efter Regler, som I foreslaa og Indenrigsministeren stadfæster“. Det, mener jeg, ogsaa maa være Vejen her. Altsaa, vedtages dette Forslag, har Statsbanerne Lov til at foretage, hvad de trænge til dernede, og de have endvidere til Raadighed 20,000 Kr. til Hjælp til en Køretunnel. Den bliver imidlertid ikke anlagt, uden at Kommunen tilskylder Resten, de 80,000 Kr. Vil Kommunen saa som Betingelse derfor have Tilladelse til at paalægge Værdistigningsafgift, maa den henvende sig til sin overordnede, Indenrigsministeren, og gennem ham faa fornøden Hjemmel dertil. Det er Vejen, man maa gaa, hvis der ikke sker noget andet, men der kunde ganske vist ske noget andet, idet jeg i alt Fald i Øjeblikket ikke kan se noget til Hinder for, at man sætte en Anmærkning paa selve Finansloven, som bemyndigede Indenrigsministeren til at give Kommunen en saa-

dan Tilladelse. At han ikke kan gøre det administrativt, derom er jeg nemlig ikke i Tvivl. Derfor have vi maattet have det med i Lovforslaget om Esbjerg Havn. Jeg henstiller dette til det ærede Medlems nærmere Overvejelse og forbeholder mig selv nærmere at overveje med Indenrigsministeren, hvad der i den Henseende skal foretages. At der kan skaffes Midler til at naa Maalet, naar man er enig om dette, er jeg ikke i Tvivl om.

Endelig Randers Station. Det er ganske sandt, at man fra Randers Byraads Side har henvendt sig til mig. Jeg har da svaret Byraadet, at nu var man i Virkeligheden kommen for sent, men jeg har dog ikke afvist enhver Tanke om at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, hvis der fra Kommunens Side fremkommer Forslag, som jeg synes, der er Mening i, og det afventer jeg fremdeles; det bliver Byraadets Sag at komme til mig igen.

Det ærede Medlem for Sønder Vinge (Rasmus Hansen) har udenfor Betænkningen under Nr. 18 til § 27 stillet Forslag om at forhøje Bevillingen til Udvidelse af Bjerringbro Station med 3,000 Kr. for derved at afhjælpe forskellige Mangler, som klæbe sig til den paataenkte Omordning. Jeg kan kun sige til det ærede Medlem, at i Øjeblikket maa jeg fraraade hans Forslag, da jeg ikke har haft Lejlighed til at undersøge og overveje de Anker, han fremkom med. Men jeg skal gerne sørge for, at hans Tanke bliver gjort til Genstand for Overvejelse inden 3die Behandling.

Ja, hermed tror jeg at have gennemgaaet alle de Forslag og Samraad, der foreligge til Forhandling under mit Budget, og skal saa hermed slutte.

Birck: I Anledning af en Fejl paa det omdelte Blad Nr. 69, hvorefter der indenfor Statsbanernes Regnskab er posteret en urigtig Sum — tagen fra Havnevæsenet vistnok —, en Fejl, hvorover den højtærede Trafikminister ironiserede med den ham egne Veltalenhed, maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at denne Fejl var baade Bureauet og mig bekendt forinden Forhandlingernes Begyndelse. Jeg havde af Hensyn til Udgiften og Ulejligheden ved Omtryk aftalt med Bureauet, at det ikke forarsagede et saadant, men foretog Rettelsen i Rigsdagstidenden, hvor den højtærede Minister vilde kunne have set den.